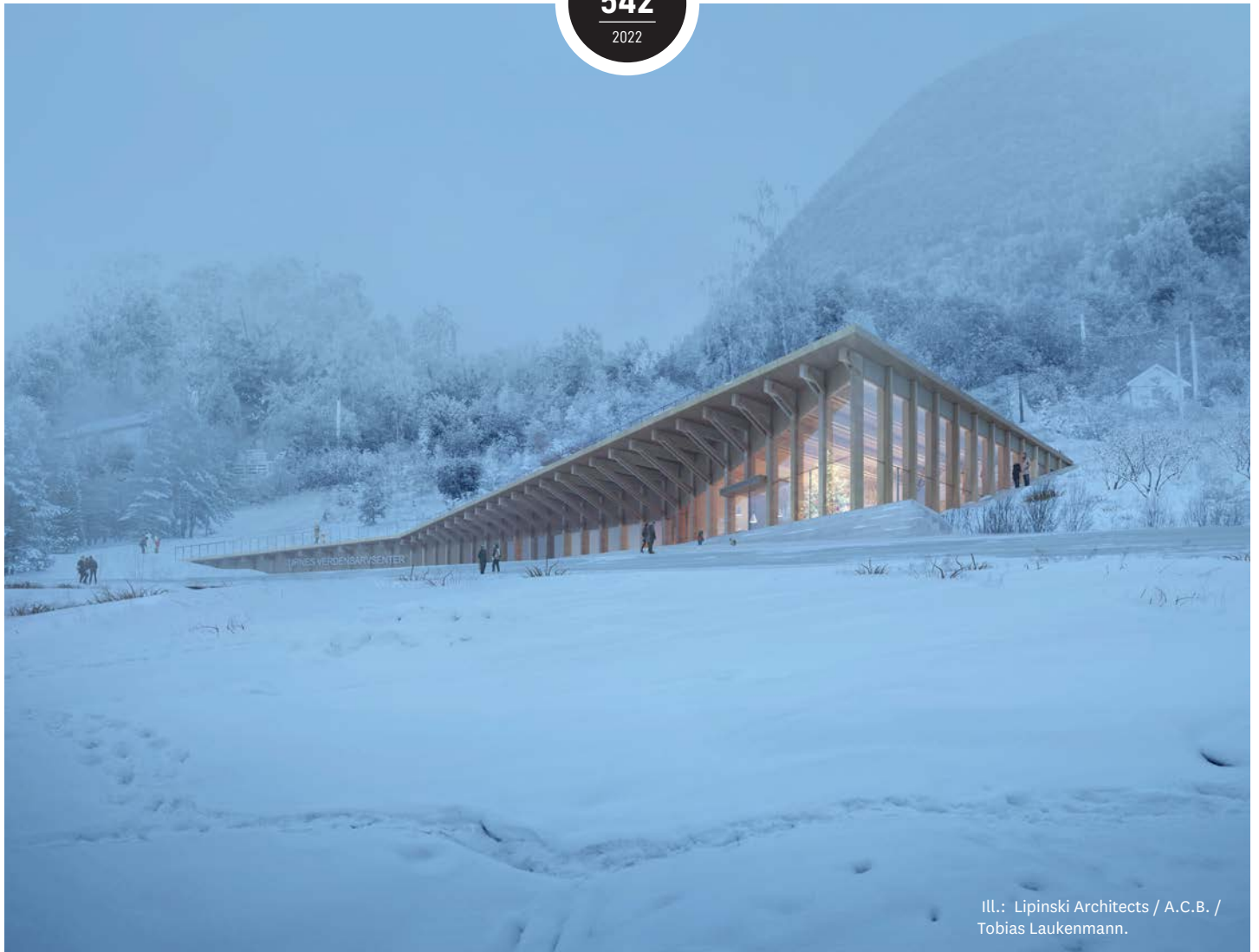

NORSKE ARKITEKTKONKURRANSER

Utgitt av Norske arkitekters landsforbund på oppdrag fra Fortidsminneforeningen

NR.
542
2022

Ill.: Lipinski Architects / A.C.B. /
Tobias Laukenmann.

Åpen plan- og designkonkurranse **"URNES VERDENSARVSENER"**

Norske arkitekters
landsforbund

KORT OM KONKURRANSEN

Fortidsminneforeningen offentliggjorde oktober 2021 en åpen plan og designkonkurranse om Urnes verdensarvsenter. Verdensarvsenteret har et stipulert funksjonsprogram på 700 m². Det er satt av 1 500 000 NOK til premier. Innleveringsfristen var 22.12.2021.

I innbydelsen og konkurranseprogrammet fra Fortidsminneforeningen står det:

Når man står ved Urnes stavkirke og ser på de ikoniske utskjæringene, ser man 950 år tilbake i tid. Dagens stavkirke ble oppført cirka 1130. Men Urnes tilhører også hele verden. I 1979 – som den første norske oppføringen – fikk den sin plass på Unescos liste over verdensarv. Dette bringer besøkende fra hele verden til Ornes. Besøksvirksomheten driftes i dag fra et lite tidligere bolighus rett ved kirken. Det er et presserende behov for å kunne styre besøksavviklingen bedre, både for kirken og for lokalsamfunnet. Senteret skal ha funksjonen som kulturarena, samtidig som det skal bidra til økt lokal verdiskaping, i tråd med Unesco og Norges ambisjoner for verdensarven.

Miljødirektoratet autoriserte i oktober 2019 Urnes som verdensarvsenter med planer for bygging av et nytt besøkssenter, i tråd med regjeringens ambisjoner for verdensarven i Norge. Sammen med lokalsamfunnet har vi valgt en tomt ved ankomsten til Ornes, i god avstand fra stavkirken. Den skal fungere som inngangsporten til området og til Urnes stavkirke. Senteret skal være en kombinasjon av et museumsbygg og en lokal samlings- og kulturarena, og ha gode løsninger for sambruk. Bygget skal binde sammen formidling av kultur- og naturarv i en helhetlig opplevelse, utendørs og innendørs, og speile Unescos idégrunnlag om et globalt fellesskap og ansvar for bevaring av verdens kultur- og naturarv. Senteret skal tilføre kvaliteter, men først og fremst bidra til å forsterke de som allerede er.

RANGERING

1. PREMIE KONKURRANSENS VINNER

1. premie: 600 000 NOK

Motto: "URNESKILEN"

Lipinski Architects / A.C.B. / Tobias
Laukenmann, Malmø / København

2. PREMIE

2.premie: 350 000

Motto: "EN PROMENADE I

URNESHAGEN"

Worksonland arkitektur og landskap,
Oslo

3. PREMIE

3. premie: 200 000

Motto: "VEIEN TIL URNES" (1)

Arkitema Architects, Oslo

INNKLØP

Innkjøp: 75 000

Motto: "HUSI"

Vardehaugen / Bjørn Cappelen /
Asplan Viak, Oslo

Innkjøp: 75 000

Motto: "PLATÅ"

Sando arkitekt / Studio Tenev,
Tønsberg / Bergen

Innkjøp: 75 000

Motto: "ON THE WAY UP"

Barila, København / Barcelona / Madrid

Innkjøp: 75 000

Motto: "VEIEN TIL URNES" (2)

Lasovsky Johansson Arkitekter,
København

Innkjøp: 50 000

Motto: "STAVLEGJE"

Petersen / Øiern / Larsen / Gervais,
Oslo

JURY

JURY

De innleverte utkastene er bedømt av en jury med følgende sammensetning:

Margrethe C. Stang,

Førsteamanuensis NTNU,
styreleder i Fortidsminneforeningen,
nestleder Verdensarvrådet i Luster

Erik Jondell

Arkeolog, tidligere museumsdirektør

Ola H. Fjeldheim

Generalsekretær,
Fortidsminneforeningen

Ivar Kvalen

Ordfører, Luster kommune

Kjetil Trædal Thorsen

Sivilarkitekt MNAL, Snøhetta. Oppnevnt
arkitekt MNAL fra Norske arkitekters
landsforbund (NAL)

Sondof Rabbe

Sivilarkitekt MNAL. Urban Rabbe
Arkitekter, Oppnevnt arkitekt MNAL, fra
Norske arkitekters landsforbund (NAL)

Gisle Nataas

Juryens sekretær,
Konkurransелеder i NAL/sivilarkitekt
MNAL, Norske arkitekters landsforbund

Utgitt av Norske arkitekters landsforbund på
oppdrag av Fortidsminneforeningen

FORTIDSMINNEFORENINGEN
National Trust of Norway

**Norske arkitekters
landsforbund**

GJENNOMFØRING AV KONKURRANSEN

Konkurransen ble kunngjort og gjennomført som en åpen plan- og designkonkurranse. Fortidsminneforeningen var konkurransens oppdragsgiver. Kunngjøring overfor det norske og europeiske marked ble foretatt gjennom Doffin-systemet 13.10.2021, og TED og Norske arkitekters landsforbund (NAL) sin hjemmeside.

Frist for spørsmål til konkurranseprogrammet var satt til 29.11.2021. Innleveringsfristen var satt til 22.12.2021 kl. 12.00. 124 godkjente konkurranseutkast ble levert inn. Utkastene og navnekonvoluttene ble levert via Mercell til konkurransefunksjonær som var NAL.

Mottak av konkurranseforslag og anonymitet. NAL organiserer sine roller i konkurransen på følgende måte for å sikre anonymiteten i hele konkurranseprosessen:

- NALs konkurransefunksjonær i konkurranseperioden (spørsmål og svar): Gisle Nataas
- NALs konkurransefunksjonær vedr innlevering, mottak og anonymisering av konkurranseutkastene: Måns Davidson
- NALs jurysekretær: Gisle Nataas

Mottak av utkast og navnekonvolutter ble håndtert av konkurransefunksjonær for mottak slik at anonymiteten til konkurransedeltakerne ble ivarettatt gjennom hele juryeringsperioden.

Av 124 utkast, ble 124 utkast godkjent av juryen for videre juryering. Konkurransesutkastene ble vurdert av en kompetent og bredt sammensatt fagjury og anonymitetsprinsippet har konsekvent blitt ivarettatt. Jurymøtene ble gjennomført fysisk og digitalt. Juryen gjennomførte befaring av tomten i forbindelse med juryeringen. Juryen gjennomførte 6 jurymøter: 10.01.2022, 11.01.2022, 18.01.2022, 20.01.2022, 25.01.2022, 02.02.2022.

Juryens mandat har vært å kåre konkurransens vinner og rangere øvrige utkast gjennom premiering eller innkjøp. Juryen hadde til disposisjon et samlet beløp på NOK 1.500.000 og har fordelt beløpet etter eget skjønn på følgende måte:

Konkurransens 1. plass/konkurransens vinner ble tildelt NOK 600.000. Konkurransens 2. plass ble tildelt NOK 350.000. Konkurransens 3. plass ble tildelt NOK 200.000. Fire utkast ble innkjøpt for NOK 75.000 og et utkast ble innkjøpt for NOK 50.000.

Ved åpning av navnekonvoluttene viste det seg at vinnerutkastet og premierte prosjekter var levert inn av arkitekter med adresser i Sverige, Norge, Danmark og Spania. Vinneren av konkurransen og øvrig premierte ble offentliggjort under et arrangement på Solvorn/Ornes i Luster i Sogn 03.03.2022.

EVALUERINGSKRITERIER

Løsningsforslaget vil bli evaluert etter en helhetsvurdering basert på følgende bedømmelseskriterier i uprioritert rekkefølge:

A. KULTURMINNE – OG LANDSKAPSHENSYN

- Byggets underordnede rolle og respekt for stavkirken, kulturmiljøet og landskapet
- Ivaretagelse av kulturmiljø, landskap, naturverdier og fjernvirkning

B. OVERORDNET GREP OG ARKITEKTONISK KVALITET

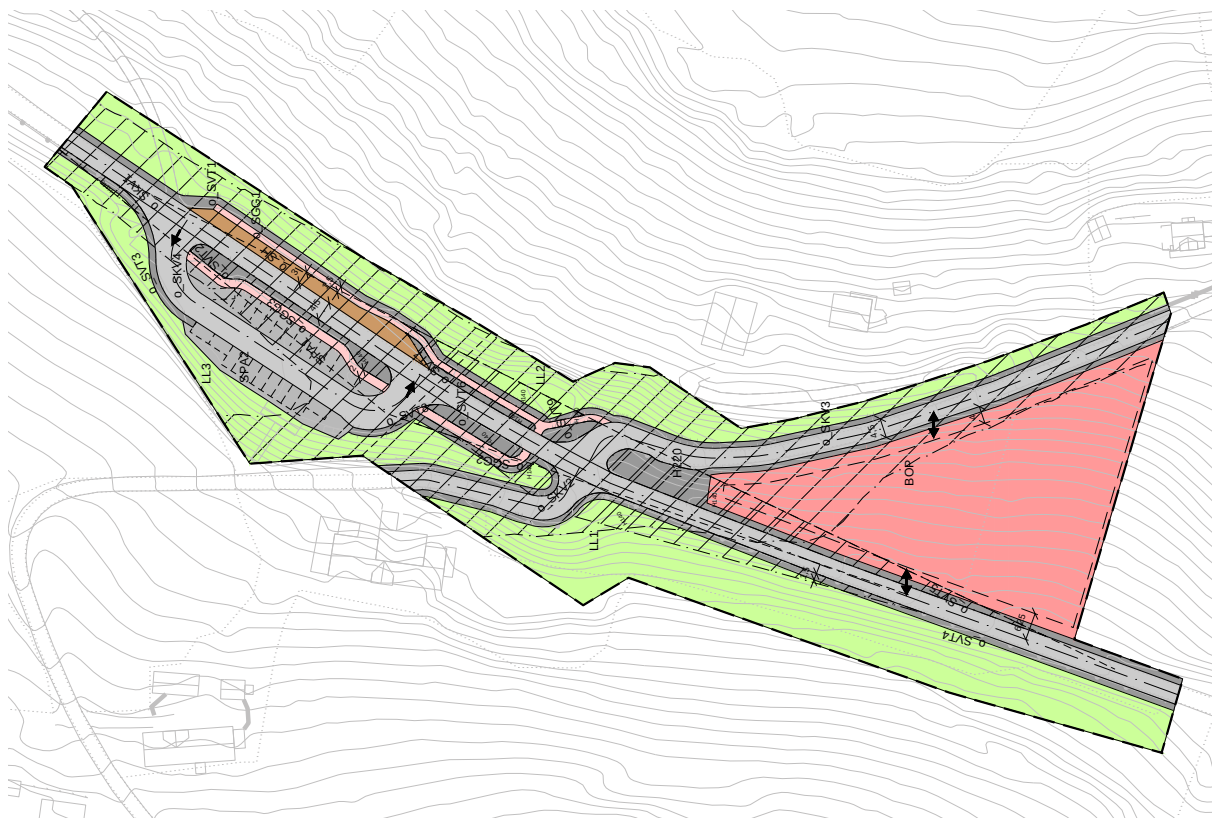
- Samlet disponering av konkurranseområdet
- Arkitektonisk uttrykk, volumoppbygging og forholdet til omgivelsene
- Arealdisponering, publikumsflyt, logistikk og fleksible sambruksmuligheter
- Sammenhengen bygg og «Urneskogen» som formidlingsarena
- Overordnet grep og gode funksjonelle løsninger for utstilling og formidling

C. MILJØLØSNINGER

- Miljøvennlige og bestandige løsninger og materialer forenlig med sirkulærøkonomiske prinsipper
- Robusthet i konstruksjoner og materialvalg

D. GJENNOMFØRBARHET

- Potensial for gjennomføring
- Potensial for utvikling og bearbeiding innenfor realistiske økonomiske rammer

Fra konkurransegrunnlaget.

JURYENS GENERELLE KRITIKK

Fortidsminneforeningen har gjennomført en åpen plan- og designkonkurranse om Verdensarvsenter ved Urnes stavkirke på Ornes i Lusterfjorden. Det kom inn 124 utkast til konkurransen, som på forskjellig vis illustrerte hvordan senteret kan utformes og tomten disponeres. Juryen er godt fornøyd med den store interessen og de mange ideene.

De innleverte utkastene illustrerer på ulike måter potensialet til tomten sett fra forskjellige konsepter. De illustrerer hva som kan skape et godt besøkssenter og en god situasjon på Ornes, og også hva en bør unngå når en skal planlegge besøkssenteret.

Urnes stavkirke ble fredet av Unesco i 1979 og ble da «verdenseie». For Fortidsminneforeningen er det viktig at det nye verdensarvsenteret forankres godt lokalt og at lokalbefolkningen får et større eierskap til Urnes stavkirke, verdensarven og turismen på Ornes med etableringen av det nye bygget. Det er viktig at bygget både er et informasjonssenter for tilreisende og et bygg for innbyggerne på Ornes. Sambruk av rom og funksjoner vil være viktig. Salg av lokalprodusert mat, filmrom som lokal kino osv., er mulige funksjoner. I forkant av konkurransen har Fortidsminneforeningen gjennomført en større medvirkningsprosess med lokalbefolkningen og de ser gode muligheter for sambruk i det realiserte prosjektet. Besøkssenteret skal gi informasjon om Urnes stavkirke, sikre et kontrollert publikumsbesøk opp til stavkirken og ta vare på lokalsamfunnet.

I gjennomgangen av de innkomne konkurranseutkastene ser juryen følgende hovedkategorier:

- Langstrakte bygg parallelt med terrenget.
- Bygg på tvers av terrenget.
- Prosjekter innskåret i landskapet.
- Tun, i form av flere bygg som sammen skaper verdensarvsenteret
- Bygg med saltak (en takform flere bygninger i området har)
- Bygg med "landskapstak", tak som en "fortsettelse" av eksisterende terreng/landskap.
- Bygg som landskap (hvor hele bygget lager et nytt landskap)
- Landskaps-/terrengintegrerte prosjekter (prosjekter bygget inn eller skåret inn i landskapet).

Inngang til tomt og besøkssenter

Inngang til tomt og besøkssenter er i de forskjellige utkastene vist både fra spissen i nord, ovenfra fra øst, nedenfra fra vest og og noen få utkast har illustrert en inngang fra sør ved Urneshagen. Mange løsninger skaper en god inngangssituasjon for besøkende som er lett leselig og godt integrert i landskapet/situasjonen. Mange har foreslått en inngang til tomten fra veikrysset i nord, i det spisse hjørnet av tom-

ten. Juryen mener, spesielt etter tomtebefaringen, at inngangen til området bør starte noe lengre sør på tomten, enten nedenfra på vestsiden eller ovenfra på østsiden av tomten. Området i selve tomtespissen er lite, det er tre veier som møtes og en inngangssituasjon her vil gjøre lesbarheten av landskap og retning vanskelig.

Situasjonsplan

Juryen ble tidlig i evalueringsprosessen samstemt om at besøkssenteret bør oppfattes som en naturlig del av vandringen nede fra båtkaien og opp til Urnes stavkirke, som er det egentlige målet for de besøkende. Det er store høydeforskjeller på tomten. Intuitivt ser juryen at prosjektene som legger seg opp mot øvre vei godt tydeliggjør senteret som en del av vandringen videre opp til kirken. Senteret bør ikke være et bygg man går inn og ut av, men kan tenkes som en gjennomgangsløsning. Et senter med inngang nede i nord og (mulighet) for en utgang/inngang i sør kan virke logisk i denne situasjonen. Det er vist flere løsninger på hvordan senteret kan være en del av veien/vandringen opp til kirken, noe juryen synes er interessant. Trapp som sosial sone i senteret virker fornuftig for å utnytte terrenget og vise den besøkende vei/retning mot kirken, ved å invitere de besøkende til å gå videre. Flere av utkastene har prøvd å visuelt markere og aktivisere en teoretisk akse mellom besøkssenteret og stavkirken som ligger i en rett østlig linje fra besøkssenteret. Det er gjort ulike bygningsmessige grep for å markere dette, som åpninger i bygg, inngang/utgang, bygningsvolumer som peker oppover, vindusfelter osv.

Mange utkast har foreslått takterrasser med offentlig tilgang fra veien opp mot stavkirken. Det er panoramautsikt fra hele vandringen fra fergen og opp og ned til museet og kirken. En takterrasse kan virke overflødig i flere av de foreslåtte prosjektene.

Arkitektur

Det er viktig for senteret at arkitekturen er tiltalende. Videre er det viktig at arkitekturen står sterkt både for seg selv og som en del av den store bevegelsen og landskapet.

Juryen mener at senteret ikke bør være for dominerende på tomten og sett fra fjorden, men ha en tydelig arkitektur og et godt og klart forhold til landskapet og kirken. En verdig arkitektur som ikke er for urolig.

Flere av prosjektene introduserer typologier og arkitektoniske formspråk som begrunnes som "lokal" og historisk. Juryen ser at det ofte blir pekt på referanseillustrasjoner til typologier som har røtter andre steder enn Vestlandet. Juryen vurderer det også som problematisk å velge en gammel typologi når man har helt andre behov man skal løse her. Flere av utkastene fremstår som forstørrede eneboliger og med en arkitektur som ikke virker utviklet til å være et besøkssenter tilpasset tomten. Juryen diskuterte kort om setningen i konkurranseprogrammet om at prosjektet skulle «underordne» seg kan være grunnen til at flere har tenkt at besøkssenteret skal ha likhetstrekk med boligarkitekturen i området.

Noen har foreslått senteret oppdelt i flere bygg som et tun. En fordel med et tun kan være at bygg kan stenges helt ned utenfor sesongen og bare et minimum holdes åpent. En utfordring med tun er oversikt og effektiv drift for få personer. Et bygg oppdelt i flere enkeltbygg genererer også stor ytterflate/fasade som både skal bygges og vedlikeholdes. Dette er hverken et miljømessig eller økonomisk godt grep.

Juryen savner et mer aktivt og bevisst forhold til Urneshagen umiddelbart sør for tomten. De fleste utkastene har tatt et aktivt planmessig grep med tanke på den storslåtte utsikten over Lustrafjorden og mot Solvorn, men juryen kunne ønsket seg bedre tilknytning til den umiddelbare Urneshagen og at den ble tatt inn i prosjektet på en god måte.

Plan

Det har vært viktig for juryen å diskutere funksjonen til senteret i hele gjennomgangen av prosjektene. Bygget skal driftes i både høy- og lavsesong, flere skal ha senteret som sitt daglige arbeidssted, senteret skal også fungere for lokalbefolkningen og det skal betjene store menneskemengder i sesongen. Utkastene har planløsninger som i høyden strekker seg fra en til fire etasjer. Juryen ser generelt at prosjekter som løser romprogrammet på ett plan skaper bedre oversikt, lesbarhet for besøkende og enklere drift enn prosjekter med flere plan/nivåer, men dette er avhengig av løsning. En oversiktlig plan som gjør enkel drift mulig for få personer, vil være viktig. Flere av de foreslåtte plangrepene legger til rette for dette. Prosjekt som strekker seg på langs på tomten, nord/sør, vurderer juryen som gode, både med tanke på landskapet/tomten og som planløsning. Det er viktig at planløsningen ikke blir for smal og upraktisk.

Med tanke på sambruk for lokalbefolkningen, må deler av senteret kunne stenges av på kveldstid, slik at ikke alle har tilgang til alt utenfor ordinær åpningstid. Prosjekter med sentrerte og konsentrerte planløsninger med inngang og resepsjon i midten av bygget ser juryen er spesielt oversiktlige. Å samlokalisere kafé, museumsbutikk, lokalmatutvalg og resepsjon er smart for å kunne betjenes av/få

personer. Et plangrep hvor besøkende til senteret går forbi senterets arbeidsplasser kan være fint for både besøkende og de som jobber der.

Utstilling

Arkitektur og utstilling må kunne ses som en helhet, med opplevelsen av kirken som det endelige målet for mange. Antydningens kunst er viktig både i arkitektur og utstilling. Senteret skal bidra til å antyde og forberede deg på det du egentlig skal se. Juryen stiller spørsmål om det er en god løsning å planlegge utstillingen i en annen etasje enn inngangsetasjen/hovedetasjen. Dette handler om umiddelbar fysisk og visuell tilgjengelighet til utstilling for både besøkende og de som jobber på senteret.

Parkering

Flere utkast har foreslått parkeringskjeller for ansatte som en del av besøkssenteret. Juryen synes ikke en skal bruke bygningen til å etablere parkering som en del bygget/arkitekturen, både av økonomiske årsaker, men også med tanke på arkitektoniske utfordringer/konsekvenser dette gir.

Miljø

Juryen savner en helhetlig forståelse av miljøperspektiv og senteropplevelse sammen som et sterkt og bærende konsept.

Tun-prosjektene som bygningstypologi har et større antall løpemeter og kvadratmeter eksponert ytterfasade enn prosjekter innskåret i landskapet. På lang sikt vil mer fasade være dyrere å drifte grunnet vedlikehold og varmetap. Det er ikke et miljøvennlig grep.

På kort sikt kan tun-typologien være mer økonomisk å bygge grunnet mindre terrenginngrep i bygningsfasen. Flere skriver at de vil bruke stedlige masser i det nye byggeprosjektet, både som tilslag i betong og til vegger bygget med stampet jord. Dette tror ikke juryen er mulig grunnet type og kvalitet på de stedlige masser.

Lokal medvirkning

I forkant av arkitektkonkurransen var lokalbefolkningen på Ornes med i prosessen. Den lokale medvirkningen i forkant av konkurransen fikk blant annet innvirkning på romprogram, tomtevalg og formuleringer i konkurransegrunnlaget. Etter innleveringsfristen gikk også en lokal gruppe gjennom forslagene. Deres tanker i gjennomgangen av de 124 innkomne utkastene var: naturen spiller hovedrollen og de ønsker noe som er tydelig, men som ikke ruver og tar alt for mye oppmerksomhet. Arkitekturen må være av høy kvalitet. Holdningene ble ikke meddelt juryen og de to prosessene hadde ikke noe med hverandre å gjøre.

JURYENS AVGJØRELSE OG ANBEFALING

Etter en samlet vurdering finner juryen at konkurranseutkastet Urneskilen er det konkurranseutkastet som har besvart konkurranseoppgaven på den beste måten, sett både ut fra juryens generelle og individuelle vurdering.

Juryen mener at utkastet samsvarer best med konkurransens bedømmelseskriterier, og har enstemmig kåret Urneskilen som vinner av konkurransen. Juryen vil fremheve følgende punkter med Urneskilen som avgjørende for at forslaget ble utpekt som vinnerprosjekt:

- Byggets arkitektur er klar, tilstedeværende integrert i situasjonen med et vellykket arkitektonisk grep.
- Bygget er inviterende og åpent og samtidig integrert i situasjonen og landskapet, begge deler på en overbevisende måte.
- Bygningens posisjon, kompakte form og proporsjoner passer godt inn i skalaen som karakteriserer annen bebyggelse i området.
- Bygningens kileform i snitt og oppriss gir bygningen en landskapstilpasset karakter samtidig som den fremstår avmålt selvhverdende. Bygget fremhever en dualitet i diskusjonen om nytt og gammelt.
- Grepet virker naturlig på tomta og gir enkle og oversiktlige forbindelser for publikum.
- Det kan fungere både som selvstendig destinasjon og som et midlertidig oppholdssted på veien mot stavkirken.

Juryens anbefaling til det videre arbeidet:

Løsningsforslaget Urneskilen svarer veldig godt på de fleste av oppgavens utfordringer. Juryen ønsker likevel å peke på utfordringer og forbedringspotensialer som må tas med i en videre bearbeiding av løsningsforslaget. Juryen anbefaler at:

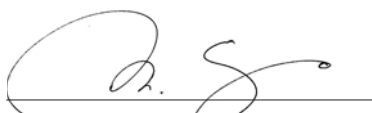
- Bygget bør vurderes flyttet noe vestover for mer optimal terrengtilpasning. Gulvnivåets høyde bør holdes på samme nivå.
- Parkering- og trafikksituasjonen bør gjøres mindre, og mindre fremtredende.
- Adkomst fra hovedparkeringsplass til besøkssenteret bør optimaliseres.
- Sikre vindu/gode lysforhold inn til arbeidsplasser/kontorer
- Bearbeide større kontakt mellom besøkssenteret og Urneskilen og landskapet rundt.
- Lokalmatsutsalg-området i besøkssenteret bør styrkes.
- Planløsning bør videreutvikles i samarbeid med bruker (kjøkkensone, publikumssone, plassering av område for lokalmat, tekniske rom osv).

Lipinski Architects med "Urneskilen" er konkurransens vinner.

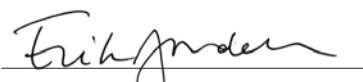
JURYENS UNDERSKRIFTER

Februar 2022

Margrethe C. Stang

Juryens leder og førsteamanuensis NTNU,
styreleder i Fortidsminneforeningen,
nestleder Verdensarvrådet i Luster

Erik Jondell

Arkeolog, tidligere museumsdirektør

Ola H. Fjeldheim

Generalsekretær,
Fortidsminneforeningen

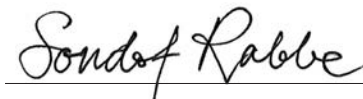
Ivar Kvalen

Ordfører, Luster kommune

Kjetil Trædal Thorsen

Sivilarkitekt MNAL, Snøhetta.
Oppnevnt arkitekt MNAL fra Norske
arkitekters landsforbund (NAL)

Sondof Rabbe

Sivilarkitekt MNAL, Urban Rabbe Arkitekter,
Oppnevnt arkitekt MNAL, fra Norske
arkitekters landsforbund (NAL)

Gisle Nataas

Juryens sekretær, sivilarkitekt MNAL,
Norske arkitekters landsforbund

«URNESKILEN»

1. PREMIE

KONKURRANSENS VINNER 600 000 NOK

LIPINSKI ARCHITECTS
/ **A.C.B / TOBIAS**
LAUKENMANN

LIPINSKI ARCHITECTS, MALMØ
Filip Lipinski, arkitekt

A.C.B (CHRISTIAN BRINK), KØBENHAVN
Christian Brink, arkitekt

TOBIAS LAUKENMANN, KØBENHAVN
Tobias Laukenmann, arkitekt

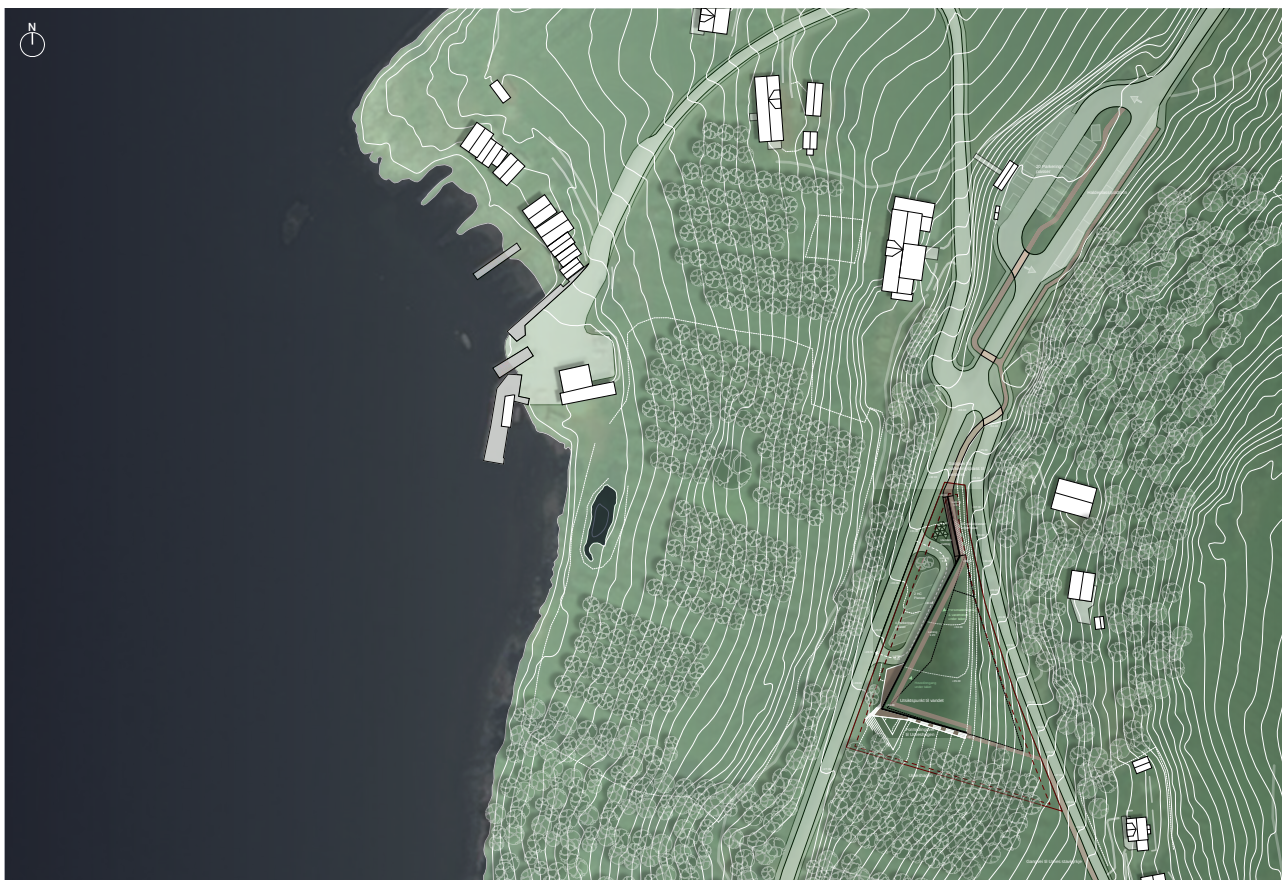
RÅDGIVERE KONSTRUKSJON:

WSP DANMARK, KØBENHAVN
Lee Earl, Ingeniør konstruksjon

Urneskilen er, som navnet tilsier, et prosjekt som svarer direkte på tomtas steile trekantform. Som illustrert i situasjonsplanen projiseres en trekantform som er prosjektets tak. Taket løftes seks meter over eksisterende terreng i det sør-vestre hjørnet av kilen. Gjennom dette grepet dannes det et karakteristisk tak som stiger slakt mot vest. De innvendige funksjonene plasseres mellom det løftede grønne taket og fotavtrykket, gulvet til bygget. Dette gir plass til alle funksjoner på ett plan.

En gangvei strekker seg fra bilparkeringen vest for bygget forbi husets vestsida til hovedinngangen og videre til en trapp langs sørsida, opp mot kirkebygget. Hovedinngangen blir fremhevet gjennom en forskyving av hovedveggen mot sør og fjorden. Slik får inngangen og deler av terrassen et sjenerøst overdekket uteareal.

Planen er i hovedsak delt i to overordnede funksjonsområder. I den bredeste og høyeste delen av trekantformen, lengst mot sør og vest, ligger inngangen til vestibyen med billettsalg, lokal mat og senterbutikk. Utstillingene nås direkte fra dette området, men er avskjermet av filmrom og aktivitetsrom. Kontorplasser, møterom, lager, toaletter, kjøkken, tekniske rom og andre funksjonsrom ligger i den smaleste delen av trekantformen mot nord. Her må det sikres gode lys- og utsiktsforhold for ansatte.

Skjæringen i landskapet mot nord fanges opp av en støttemur i betong, mens trekonstruksjoner, trekledning og glassfasader dominerer resten av overflatene i bygget. Fra sjøsiden og ankomsten over fjorden fremstår bygget med en åpen og inviterende trekantet fasade. En vil mest sannsynlig kunne se senteret fra fergekaien på Solvorn, særlig på kveldstid når kilen lyses opp innvendig.

Når en derimot kommer ovenfra, etter å ha besøkt stavkirken, glir det grønne taket over i landskapet og bygningskroppen forsvinner under terreng. Endringen i byggets karakter er bevisst utformet og gir et tydelig signal om hvilken side av huset en ønsker skal være representativt og synlig. Det landskapstilpassede taket inviterer besøkende til en vandring langs takets avslutning mot sør og vest. Fra det høyeste punktet på taket har en god utsikt mot fjorden og en kan skimte spiret på kirka mot øst. Selv om senteret inntar en viktig posisjon på stedet, danner bygningskroppens relativt kompakte form proporsjoner som passer godt inn i den skalaen som karakteriserer annen bebyggelse i området.

Det er satt av godt med plass mellom bygget og Urneshagens fruktbeplantning. Det foreslås en formidlingsvei langs hagens ytterkant, mellom bygget og hagen, og en kan se for seg at denne utdyper forståelsen av kulturlandskapet i området. Likevel bør en se på muligheten for enda større kontakt mellom hagen og vestibylen.

Det overordnede grepet danner en kileform i snitt og oppriss, så vel som i plan. Det gir bygningen en landskapstilpasset karakter samtidig som den fremstår avmålt selvhøvdende. I dette trekant/geometriske samspillet mellom snitt og plan oppstår en dualitet som gjentas i byggets ulike uttrykk mot nord og sør. Det kan hevdes at det på denne måten også fremhever en dualitet i diskusjonen om nytt og gammelt. For endelig plassering av byggets fotavtrykk, burde det undersøkes om det kan flyttes noe vestover uten at en endrer gulvnivå. Dette for mer optimal terrengtilpasning.

Grepet virker naturlig på tomten og gir enkle og oversiktlige forbindelser for publikum. Det kan fungere både som selvstendig destinasjon og som et midlertidig oppholdssted på vei mot stavkirken. Publikums møte med bygget er godt lesbart og de kan ta en tidlig avgjørelse på hvor de vil gå: bevege seg over taket, langs bygget på utsiden eller gjennom bygget på veien opp mot kirkebygget. På vei ned blir den solrike uteserveringen synlig og tiltrekkende, med fin utsikt mot fjorden.

Publikum beveger seg forbi en del senter-interne funksjoner på vei til inngangen. Dette kan gi en følelse av aktivitet i bygget på mindre aktive dager. Det utvendig tilgjengelige toalettet er godt plassert med tanke på publikumsflyt, men det kan tenkes at en burde se på plassering av dør slik at det ikke blir det første en møter etter sykkelparkeringen.

Vestibulen virker romslig og har definerte soner for annen aktivitet, som butikker og billettsalg. Kjøkken og servering ligger før inngangen og med direkte forbindelse til terrassen mot sør. Det bør sees på om kafébesøkende og besøkende på vei mot inngangen kan skilles noe. Oppdelingen av vestibyleområdet bør videreutvikles i tett samarbeid med brukere.

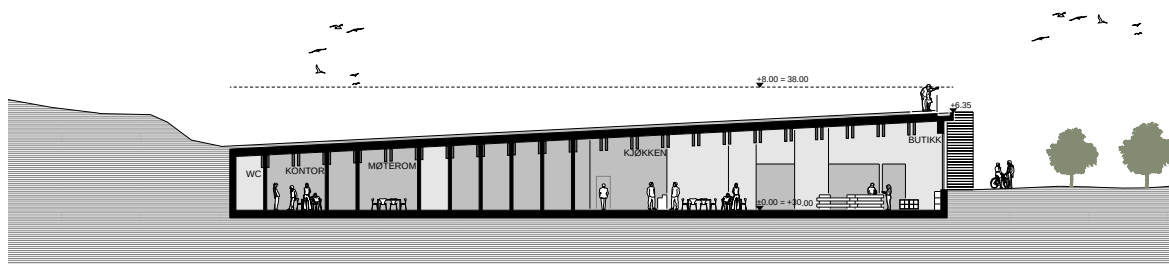
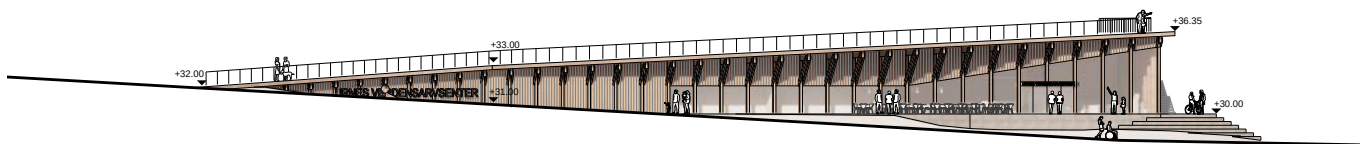
Utstillingssalene virker godt proporsjonert, har god takhøyde og ser ut til å være fleksible med tanke på kuratering og utstillinger. Filmrommet kan med fordel også bli til et gjennomgangsrom inn mot utstillingene.

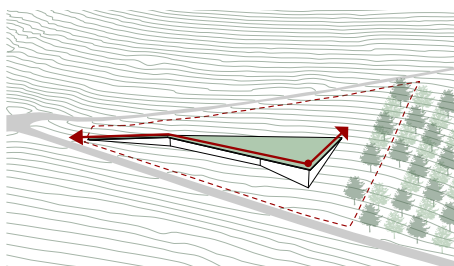
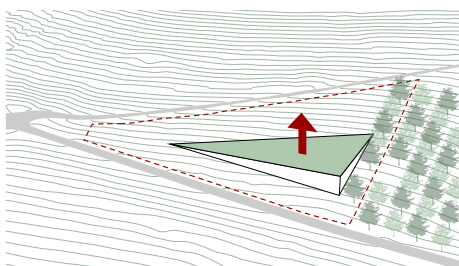
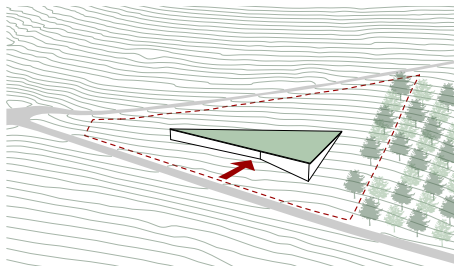
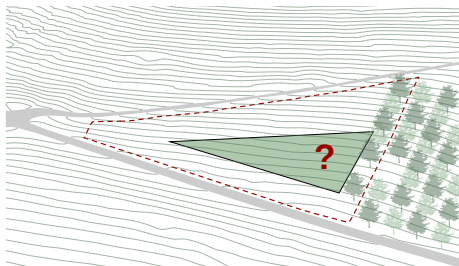
Biloppstillingsplassene og innkjøring mot sør kan med fordel reduseres i omfang og gjøres mindre formelle.

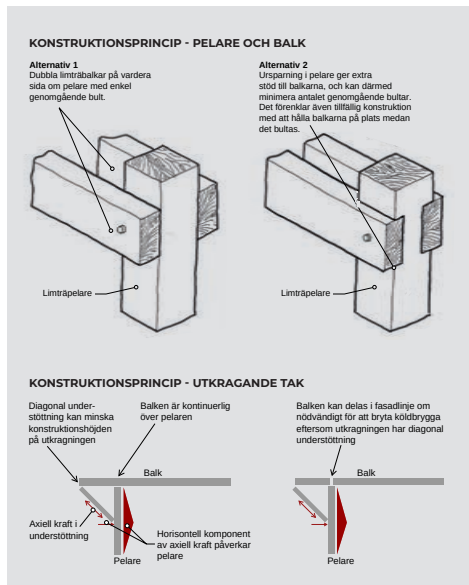
Miljøløsningen er på linje med svært mange av prosjektene. Det brukes få materialtyper som forenkler vedlikehold. Det kan tenkes å gjennomføres som et modulbasert byggeri med minimert transport av materialer. Mengde glassflater bør vurderes nøye. Det grønne taket vil kunne gi god isolering til arealene under, fordøye regnvann og sikre en viss grad av biologisk mangfold. Støttemuren for skjæringen i landskapet bør vurderes nøye med henblikk på CO₂-utslipp.

Huset fungerer som passivhus. Det bør kunne vurderes andre miljøtiltak, som for eksempel jordvarme.

Prosjektet er godt gjennomførbart slik det er illustrert. I den videre prosessen blir samarbeidet med brukere og lokale myndigheter viktig. Det ansees at det er rom for endringer og tilpasninger i det videre arbeidet.

«EN PROMENADE I URNESHAGEN»

2. PREMIE

KONKURRANSENS 2. PREMIE 350 000 NOK

WORKSONLAND ARKITEKTUR OG LANDSKAP

WORKSONLAND ARKITEKTUR OG LANDSKAP, OSLO

Agustin Sebastian, arkitekt

Elisabeth Sjødahl, arkitekt / landskapsarkitekt

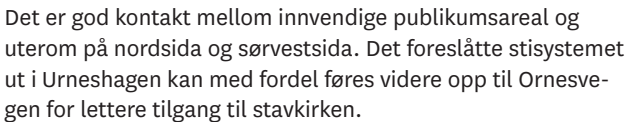
Gad Lopez, arkitekt

Synne Thorshaug, landskapsarkitekt, stud.

Tre hovedformer med en oppbrutt geometri er lagt sammen inn på terrasser på den skrå tomten, takflatene er tilgjengelige for stier og oppholdssoner. Anlegget er arbeidet inn i eksisterende terreng og takflatene blir tilsådd/ beplanta. Foran deler av fasadene er det tenkt spileverk i tre med klatreplanter. Hovedinntrykket av anlegget vil være grønne terrasser og vegger med betong, glass og grønne vekster.

Anlegget fremstår som lavmælt og rolig i landskap, terreng og omkringliggende bygningsmiljø.

Adkomst til senteret er lagt fra nord, via et torg, og inn mellom to hovedformer. Det er illustrert at adkomsten faller ned mot inngangsdør, dette kan med fordel være horisontalt, eller med fall fra bygningen. Dette er spesielt med tanke på vannproblematikk. Resepsjon og lokalvareutsalg ligger sentralt, som en del av vestibyleområdet. Fra vestibyleområdet er det god oversikt og direkte kontakt til kafé med utsikt og utgang til terrasse på vestsida. I sør ligger aktivitetsrom og filmrom, en rampe fører videre opp til utstillingsrommene som ligger i bakre bygning mot sørøst. Utstillingsrommene har en variert utforming, og kan gi en spennende vandring. Administrasjon ligger på framsida mot vest med utsikt mot fjorden. Det er separat økonomiinnngang til kjøkkenavdeling med tilhørende rom. Garderober og toalett er plassert like ved inngang, i nordre del av bakre bygning. Anlegget har en oversiktlig planløsning med fine romforløp og god flyt.

«VEIEN TIL URNES» (1)

3. PREMIE

KONKURRANSEN 3. PREMIE 200 000 NOK

ARKITEMA AS

ARKITEMA AS, OSLO

Theis Bjerrum Reekmann, prosjektleder, arkitekt MAA
Thomas Birkkjær, arkitekt MAA MNAL, partner /
creative director

Emil Carstens, Cand Arch, partner/Head of Design
Astrid Seeberg, arkitekt MNAL, partner / faglig leder
Tord Eirik Feldt Enger, Landskapsarkitekt MNLA
Daniel Aarset Loe, arkitekt MNAL

Bygningen legger seg i landskapet som en boomerang, der volum og takflate vrir seg oppover i det hellende terrenget. Som form fremstår hele senteret som en bevegelse fra tomtens nordpunkt og opp mot stavkirken. Takets utforming understreker dette, og det svever lett over den buede bygningskroppen.

Fra fjorden fremstår senteret som et horisontalt bånd, samtidig som det gressbelagte taket følger terrengets helling og medvirker til at senteret innordner seg i landskapet. Når man nærmer seg bygget fra parkeringsplassen, ser man at bygningsmassen er skåret inn i terrenget og taket ligger som en flytende skive over bygningskroppen. For besøkende som kommer ned fra stavkirken, er det panoramaet mot fjorden som er det viktigste inntrykket. Senterets plassering inn i terrenget og den gressdekte takflaten gjør at bygningen underordner seg i det mektige fjordlandskapet.

Bygningen har en ambisjon om å spille på landskapets steingarder. Dette uttrykkes gjennom en «steinmur» bygget i betong med tilslag av landskapets morenemasser - virkningen vil bli en form for terrasso. På vei inn mot senteret vandrer besøkeren langs en fasade bygget opp av denne muren kombinert med glassflater. Vel inne i bygningen blir grepet ytterligere forsterket. Muren krummer seg og former en bevegelse som etter hvert fører fram mot eplehagen. Samtidig vil panoramaet over fjorden bli godt synlig i en

tilsvarende buet glassvegg, hvor utsikten kan nytes over en kopp kaffe. Besøkeren kommer inn i senteret, tar med seg opplevelser i form av utstillinger, kafébesøk etc. og forlater senteret gjennom en utgang mot eplehagen hvor man via en ytre trapp ledes videre opp mot stavkirken.

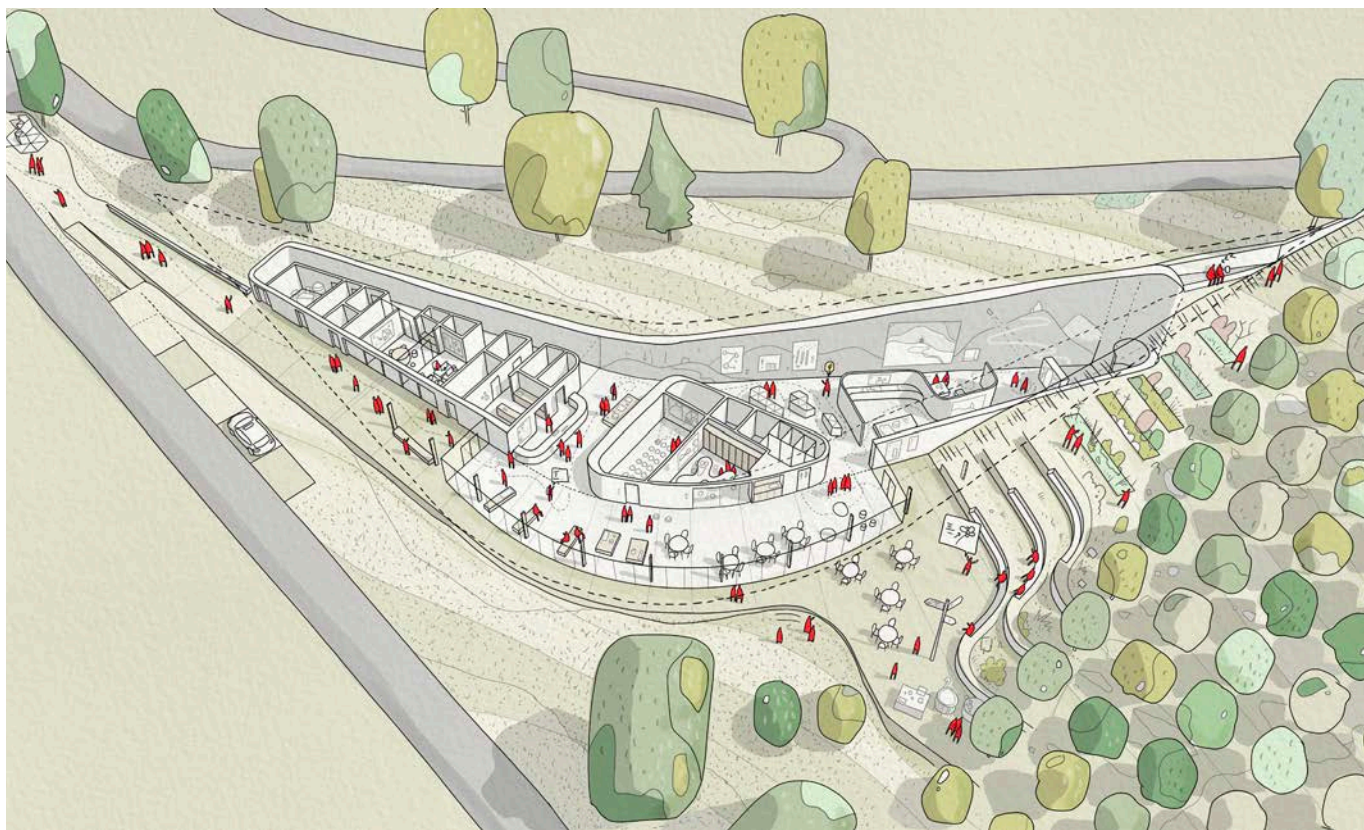
Den indre logistikk og disponering av areal og funksjoner har imidlertid noen svakheter. Den formmessig sterke ideen med den buede bygningskroppen og den gjennomgående steinmuren, fremstår også som en begrensning på deler av planen. Det er særlig tydelig i utstillingsrommene som bokstavelig talt kommer i klem i bygningskroppen, som er sterkt avsmalnende i denne delen av senteret. Det sterkt avsmalnende utstillingsarealet gir betydelige begrensninger for de som etter hvert skal lage senterets utstillinger. For å

utnytte den store takhøyden bygningens form gir mot sydøst, blir det tekniske rommet lagt på en etasje over utstillingsrommene. Dette kan bli utfordrende med tanke på inn- og uttransportering av aggregat og legging av føringsveier til senterets øvrige deler.

En annen svakhet er avstanden fra kafédissen ved inngangen fram til selve kaféarealet som ligger nærmere utgangen som fører publikum opp mot stavkirken. Plassering av uteservering og det amfi som dannes i overgangen mellom bygningskroppen og eplehagen er på den andre siden en viktig kvalitet ved prosjektet.

Prosjektets planløsning må optimaliseres med tanke på en realisering, dette gjelder særlig utstillingsområdet.

«HUSI»

INNkjøp

INNkjøp 75,000 NOK

VARDEHAUGEN / BJØRN CAPPELEN / ASPLAN VIAK

VARDEHAUGEN, OSLO

Håkon Matre Aasarød, arkitekt MNAL, partner / d.leder
Einar Elton, arkitekt MNAL, partner
Magnus Kvalheim, arkitekt MNAL, partner
Anna Forslöv, arkitekt MNAL
Beate Bjørnerud, arkitekt MNAL
Eirin Hauge, arkitekt MNAL
Malin Vindheim, praktikant

ARKITEKT BJØRN CAPPELEN, OSLO

Bjørn Cappelen, arkitekt MNAL, partner / daglig leder

ASPLAN VIAK, OSLO

Geir Nummedal, Landskapsarkitekt
Hanna Bjørgaas, biolog og skribent

Husi er det beste bidraget i kategorien tun i konkurransen. Prosjektet tar utgangspunkt i det vestlandske klyngetunet, der husene er plassert tett inntil hverandre i et bratt skrånende terreng; en pragmatisk løsning i en krevende topografi. Tre av de fire bygningskroppene er satt sammen rundt et lukket tun eller innendørs gårdsrom, noe som øker senterets funksjonalitet. Husi utmerker seg som ett av prosjektene som i høyeste grad underordner seg både kulturlandskapet og den eksisterende bebyggelsen, inklusive stavkirken, med en historisk bygningstypologi fra Vestlandet.

Husi består av fire bygg: Utløa, som er et åpent grindbygg som fungerer som inngangsportal og oppholds/vente-sted under tak. Våningshuset har aktivitetsrom for barn/unge og filmrom mens Smalahuset har resepsjon, kafe og butikker. Utløa kan også brukes til et overdekket marked, noe som er en god ide. Utstillingsrommene finnes i den høyloftede Løa. Kontakten med det tradisjonelle kulturlandskapet og lokalsamfunnet er et bærende konsept; butikken for lokalmatutsalg har for eksempel fått en svært sentral plassering i senteret. Juryen tror eksponeringen av lokalmatutsalg med fordel kan dempes noe.

Materialene er hentet fra tradisjonsbyggeriet, med beiset furu, ubehandlet gran, skifer osv. kombinert med betong og glass.

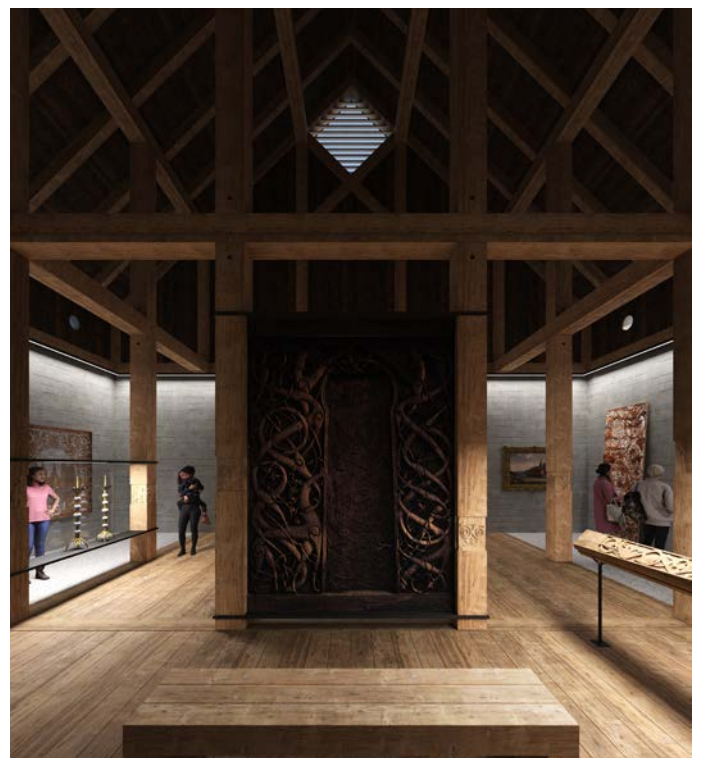

Utstillingsbygget Løa spiller bevisst på sakralarkitekturen og særlig stavkirker i tillegg til gårdsbygg. Man kunne innvende at nettopp Løa virker noe overtydelig i sine referanser til kirken.

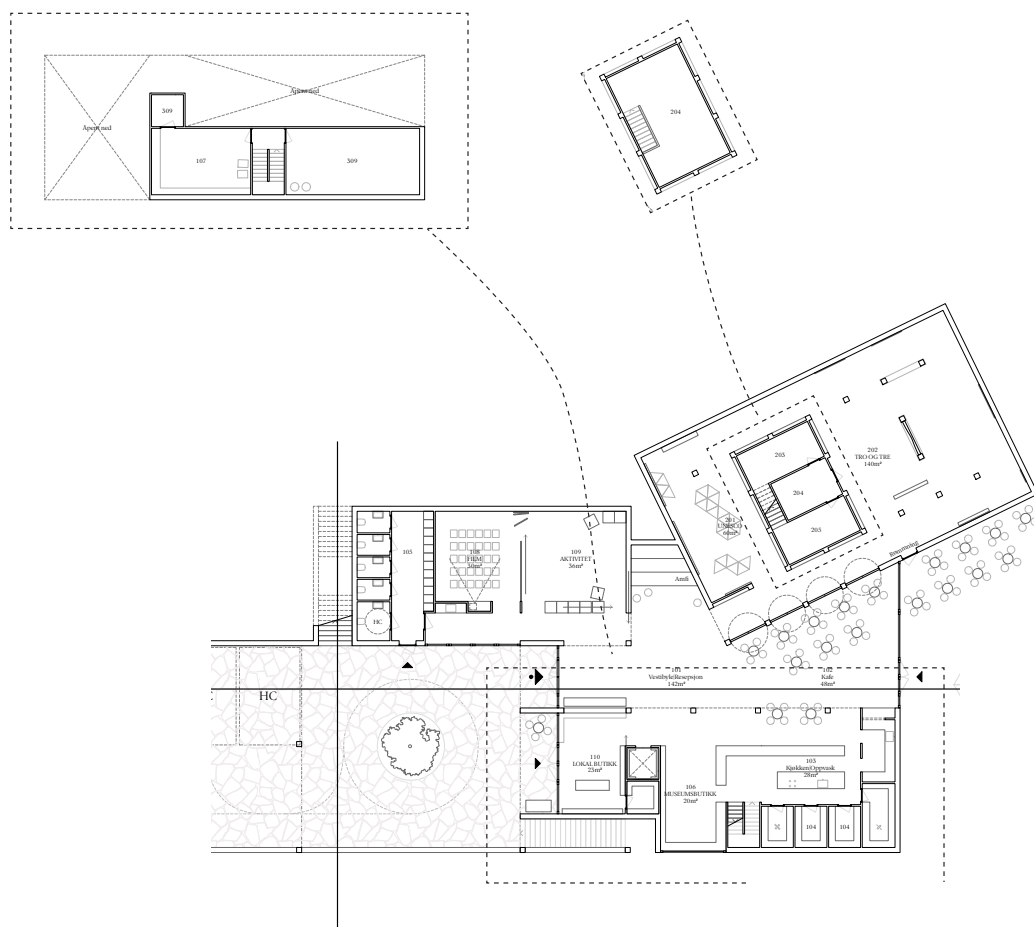
Måten de tre hovedbyggene møtes i vestibylen virker noe uavklart, og landskapet rundt og Urneshagen kunne i større grad vært trukket inn i Husi. Kontorarbeidsplassene er plassert i sokkeletasjen, med noe avstand til resepsjon, kafe og butikk.

Byggematerialer som massivtre og skifer er robuste og gjenbrukbare. Planløsningen er imidlertid ikke spesielt fleksibel, og anlegget har et relativt stort fotavtrykk på tomten.

Prosjektet har et realistisk gjennomføringspotensial.

«PLATÅ»

INNKJØP

INNKJØP 75,000 NOK

**SANDO ARKITEKT / STUDIO
TENEV****SANDO ARKITEKT, TØNSBERG**

Kaspar Sando, sivilarkitekt MNAL / MAA

STUDIO TENEV, BERGEN

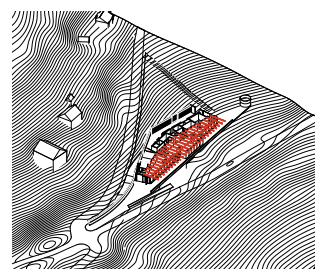
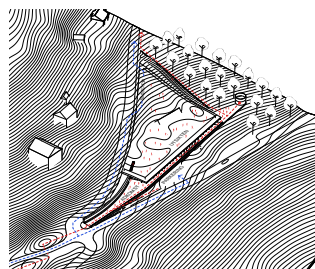
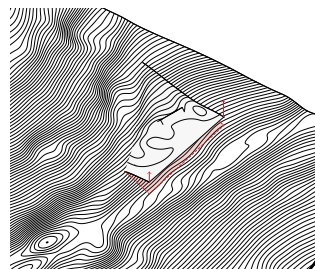
Daniel Tenev, sivilarkitekt MNAL

Platå er et bygg som er lagt godt ned i terrenget, og nærmest fremstår som om huset er skapt ved at terrenget på tomten er løftet opp i framkant slik at det gir et grønt og gangbart tak. Fasaden mot fjorden i vest danner et vindusbånd i hele husets lengde, brutt opp av søyler i tre.

Sett fra fjorden vil bygget fremstå som et snitt i terrenget; tydelig, men ikke dominerende. Senteret er ellers godt underordnet kulturmiljøet og landskapet.

Bygget er disponert over to etasjer. Administrasjonsrommene og parkering ligger i underetasjen. Øvrige arealer er disponert i et avlangt grunnplan, hvor utstillingsrom og teknisk rom er lagt inn mot terrenget i bakkant. Vestibylen ligger ut mot de åpne vindusflatene med utsikt mot fjorden, kun med kafeen og den utvendige terrassen utenfor. Utstillingsrommene er smale, dels med skrånende vegger og med overlys, noe som gjør design av utstillingen krevende og lite fleksibelt. Plasseringen av toalettene umiddelbart innenfor inngangen er god, og det er lagt opp til en gunstig løsning med eget avgrenset salgsrom for lokale varer og eget aktivitetsrom. Bygget er lagt til godt til rette for ulike typer bruk.

Adkomsten er fra den noe krevende spissen i veikrysset i nord. Inngangen er tydelig markert, og det er positivt at det er rom for en tydelig plass i forkant. Bygget åpner hovedsakelig mot vest, men tilkomsten sørover ut i Urneshagen virker åpen og

inviterende. Trappen i sør opp mot kirken gjør at senteret i noen grad vil føles som en stopp på veien mot kirka. Området på taket gir rom for opplevelser og aktiviteter, men henger i liten grad sammen med de øvrige utearealene.

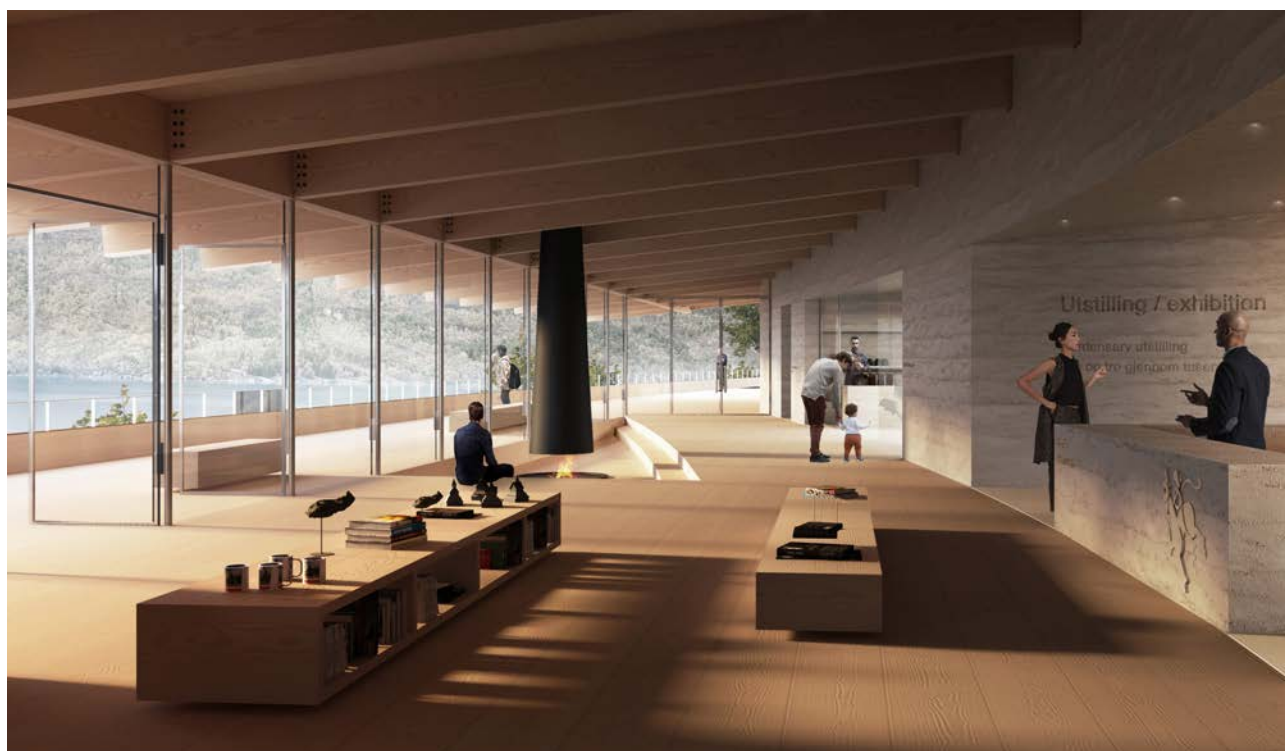
Det foreslåtte bygget er godt integrert i landskapet. Den nedgravde posisjonen vil kreve en del masseuttak, men dette dempes ved at det skrånende terrenget utnyttes. Fotavtrykket blir mindre enn for mange av de andre forslagene, ved at funksjonene er fordelt over to etasjer. Den nedgravde løsningen kombinert med behovet for etasjeskiller vil føre til at det må brukes relativt mye betong. Fasaden inneholder mye glass, også det et materiale med relativt høyt klimaavtrykk i produksjon. Vindusflatene vil være energikrevende i driftsfasen på vinterstid, og vil ventelig kreve betydelig ventilasjon om sommeren for å holde temperaturen nede. At bygget ellers er integrert i terrenget kan dempe dette noe. Utover dette er det utstrakt bruk av tre i tak og innervegger.

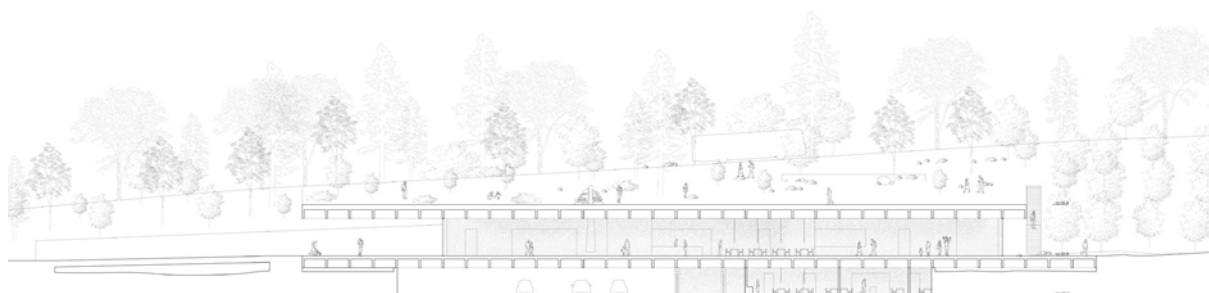
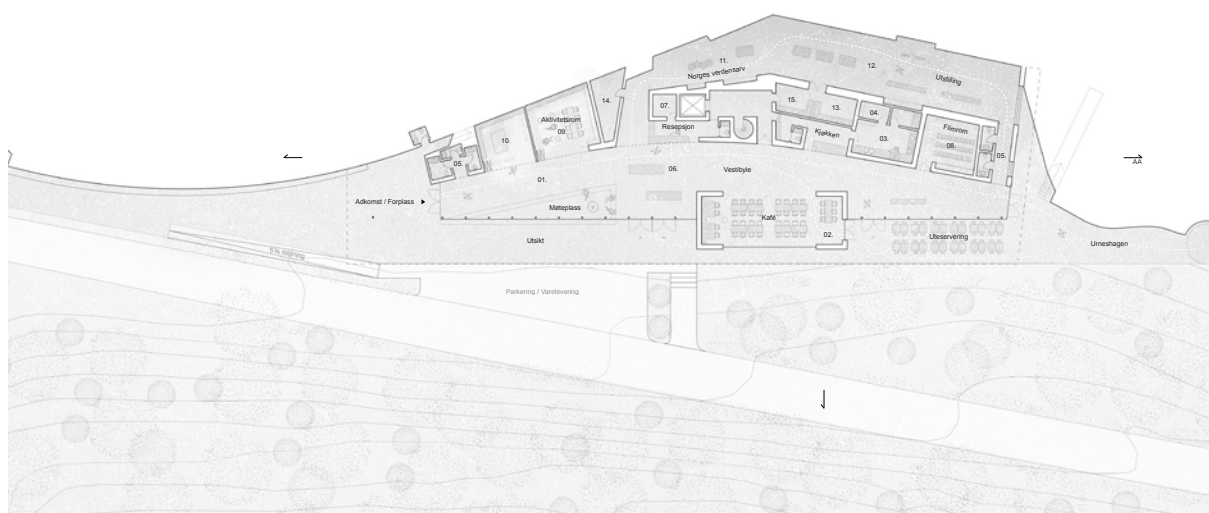
Stor grad av spesialisering av rommene gjør at eventuelle fremtidige endringer av bruken kan bli ressurskrevende. Bygget har en noe krevende konstruksjon som vil gi en del vedlikehold. Det kan også virke som noe unødvendig bruk av ressurser å legge opp til parkering under tak.

Forslaget vil kreve en del massefjerning. Selve bygningsvolumet er relativt enkelt konstruert, men taket og innerveggene vil

kunne kreve noe skreddersøm. Formen som er gitt utstillingsrommene vil kunne by på noe utfordringer, og økte kostnader, men prosjektet vurderes som godt gjennomførbart.

«ON THE WAY UP»

INNkjøp

INNkjøp 75,000 NOK

BARILA

JAVI BARRIUSO DOMINGO ARKITEKT, KØBENHAVN

Javi Barriuso Domingo, arkitekt, partner

VLA, BARCELONA

Victor Lacima Medina, arkitekt, partner

GONZALO RIVAS ZINNO ARCHITECTURE, MADRID

Gonzalo Rivas Zinno, arkitekt, partner

On the way up trekker opp en ny rute på veien mellom kaien på Ornes og stavkirken, som strekker seg inn i frukthagen. Langs denne veien plasseres bygget og de ulike funksjonene, slik at bygget fremstår som et snitt i terrenget.

Bygget signaliserer i stor grad respekt for landskapet og kulturmiljøet på Ornes. Med alle funksjonene lagt til ett plan blir høyden begrenset, og det grønne gangbare taket gjør at bygget legger seg naturlig inn i terrenget. Sett fra fjorden blir bygget lite prangende, men det lange vindusbåndet og den kraftige gesimsen gjør at bygget står tydelig frem.

Funksjonene i bygget er disponert i et ett-etasjes langstrakt volum, hvor man kommer inn i nordvest og går ut i sørøst. Herfra går det en sti ut i landskapet og tilbake over taket på senteret, hvor gjestene kan fortsette turen opp til kirka med minibuss eller til fots. Utstillingslokaler og lager er lokalisert inn mot terrenget, mens resepsjon, vestibyle og kafe er lagt ut mot den glasskledd ytterveggen, med utsikt mot terrassen, fjorden og landskapet rundt. Rommene er i stor grad spesialiserte. De er godt disponert ut fra utfordringene et så langstrakt volum gir. Rommene har liten kontakt ut mot Urneshagen, men bygget inviterer til en vandring ut i hagen. Utstillingsrommene er godt disponert innenfor det litt smale arealet som følger av hovedformen.

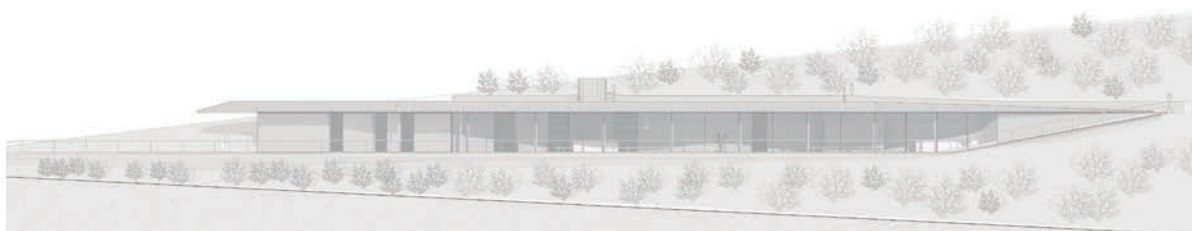
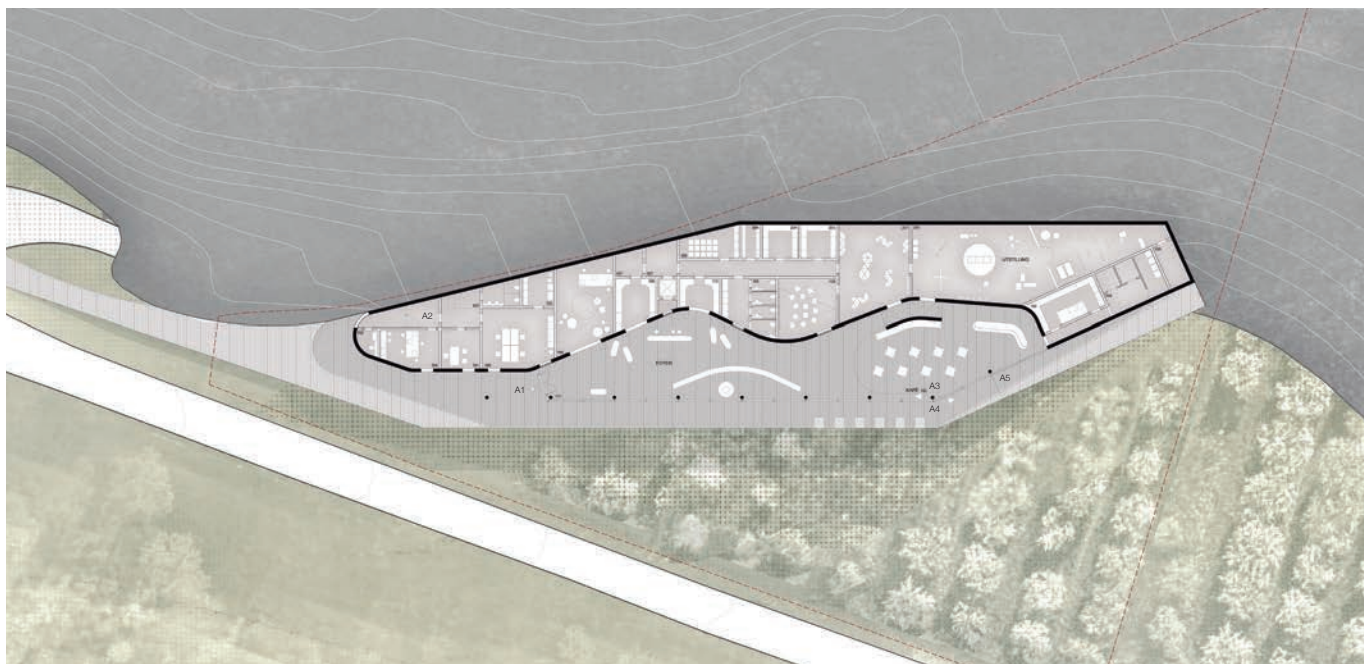

Plasseringen krever lite utgraving, og tapet av grønt fra husets fotavtrykk kompenseres i stor grad av det grønne taket. Løsningene vil kreve en del bruk av betong og glass, men deler av konstruksjonen er også i tre som i noen grad kan hentes fram lokalt. Bygget er svært spesialisert, noe som kan gjøre det krevende å gjøre bruksmessige endringer i fremtiden. Materialene vil i noen grad kunne gjenbrukes. Den lange fasaden med glass vil kunne føre med seg et høyt energiforbruk i den kalde årstiden. Behovet for energi til kjøling i den varme årstiden vil ventelig være begrenset, grunnet mye kontakt med jord og en baldakin som skjermer for direkte sollys det meste av dagen.

Enkelte løsninger er litt løselig skissert, som parkering og varelevering. Den avlange planløsningen gir lite rom for tilpasninger. Ambisjonen om bruk av materialer fra tomte vil være krevende å gjennomføre. Betongveggene har en organisk form som vil kreve stor grad av skreddersøm. Totalt sett vil løsningene som er valgt gi en høy kvadratmeterpris. Samtidig støtter konstruksjonen seg på sterke og velprøvde løsninger.

«VEIEN TIL URNES» (2)

INNkjøp

INNkjøp 75,000 NOK

LASOVSKY JOHANSSON
ARKITEKTER

LASOVSKY JOHANSSON ARKITEKTER, KØBENHAVN

Juras Lasovsky, arkitekt ing.arch.
Hanna Johansson, arkitekt MMA.

Senteret er en integrert del av en vandring opp til stavkirka. Anlegget er bygget opp med tre lineære volum, som trapper seg oppover skråningen i en z-form.

Med god materialbruk og detaljering kan bygninger og stisystem bli et fint tilskudd til landskap og terreng, og dermed vise respekt for stavkirka og kulturmiljøet.

Det kan være en risiko for at anlegget kan bli for aktivt der det ligger relativt eksponert i skråningen.

Disponering av tomtområdet er god, der det blir fin kontakt mellom bygning og uteareal. Det er likevel en mangelfull forbindelse mellom adkomstområde og Urneshagen på utsida av bygningene.

Takflatene er gjort tilgjengelige for gangstier som fortsetter i en sik-sak-bevegelse opp til Ornesvegen. I nedre del ligger administrasjon og vareinntak, de to øverste delene inneholder publikumsfunksjoner. Hovedinngang er fra nordvest, sentralt inn i anlegget. I vestibyleområdet ligger resepsjon, lokalvareut-salg og tilgang til toalett. Hovedgangsonene er lagt inn mot det trekantede gårdsrommet, som åpner seg mot Urneshagen.

Planløsningen for publikum er oversiktlig og klar. Administrasjonen ligger på nedre nivå, langt fra vestibyle/resepsjon, dette vil medføre ulemper i daglig drift. Kjøkkenavdelinga har litt kronglete forbindelse for transport inn og ut.

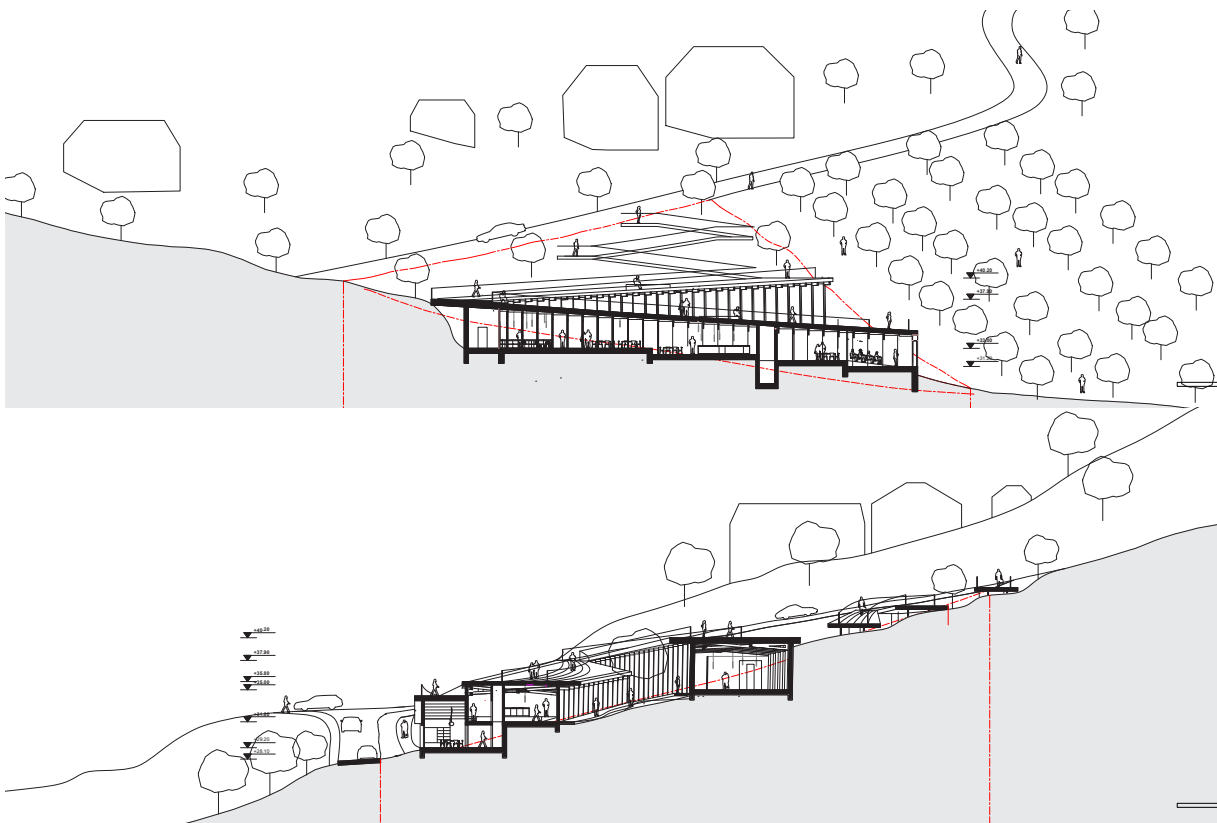
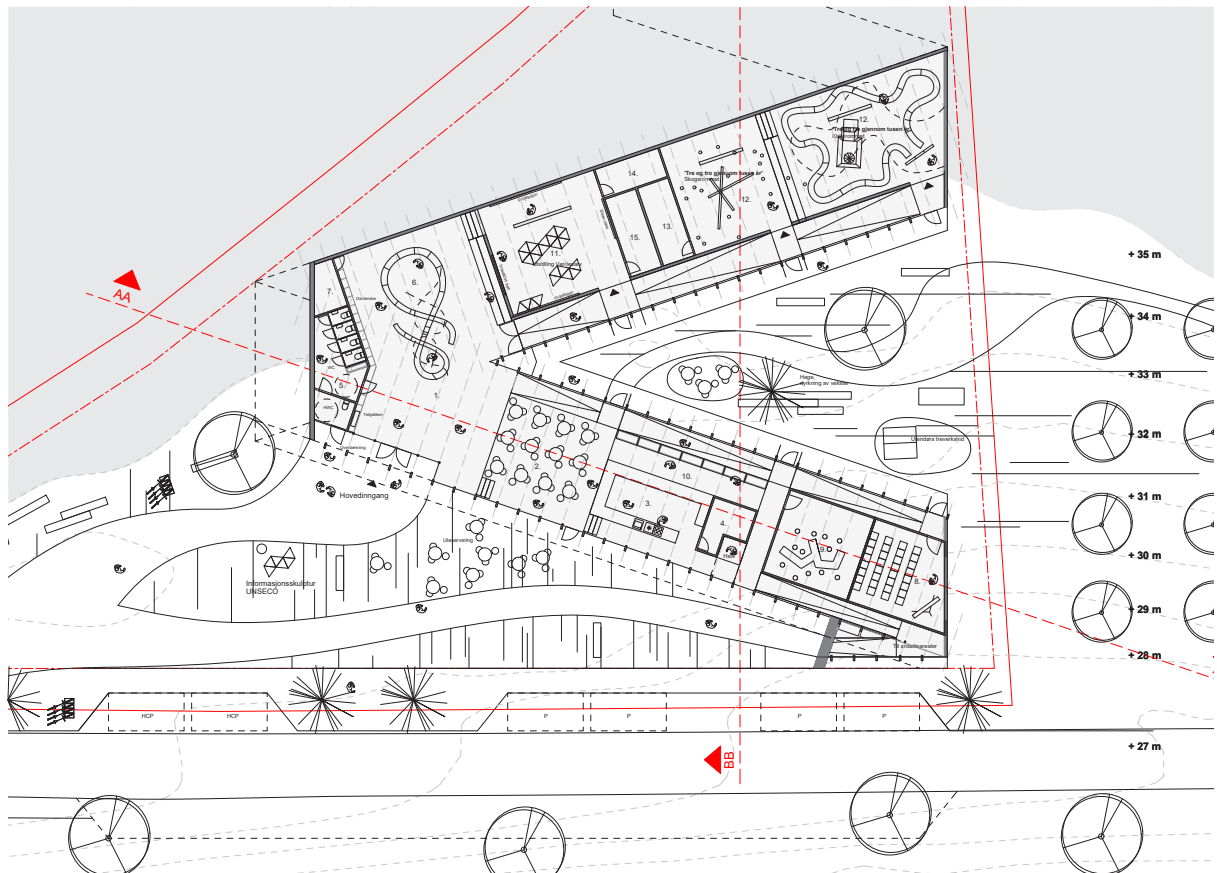
Areal for utstillinger er til en viss grad fleksible for endring innenfor en relativ smal bygningskropp.

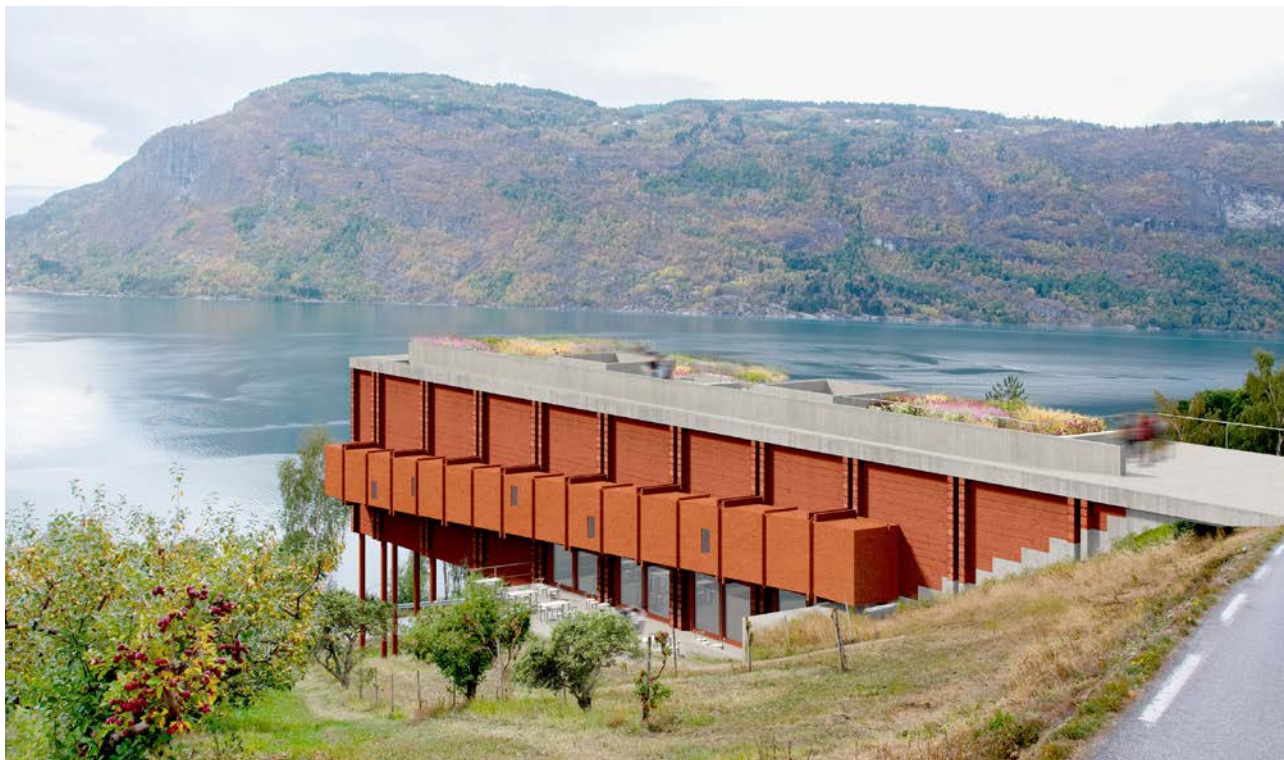
Det er tenkt mest mulig bruk av lokale materialer, der tre blir det dominerende. Bærende konstruksjoner er i massivtre, stabiliserende gavlvegger i oppmurt stein.

Utforming og konstruksjon er rasjonelt planlagt, men bebygget areal og størrelse på ytterflater vil medføre ekstra kostnader.

«STAVLEGJE»

INNKJØP

INNKJØP 50,000 NOK

**PETERSEN / ØIERN /
LARSEN / GERVAIS**

Christine Petersen, arkitekt MNAL, Oslo
Mads Øiern, arkitekt MNAL, Oslo
Jonas Gunerius Larsen, arkitekt MNAL, Oslo
Louis Gervais, stud.arch., Oslo

Stavlegje er et djervt og originalt prosjekt som bokstavelig talt går på tvers av de andre bidragene i konkurransen. Bygget både besvarer og utfordrer utlysningsteksten. Juryen betegner utkastet som et utfordrende bygg og kreativt svar på oppgaven.

Stavlegje består av ett bygg. Det har en enkel og klar form som går øst-vest på tomten. Den lange bygningskroppen hviler på pæler der den strekker seg ut i vest mot fjorden og Solvorn. Formen gir assosiasjoner til tidlig 1900-talls industriarkitektur, men tømmerfasaden og den røde fargen knytter den også til eldre landbruksbygninger. Fordi bygningskroppen er orientert øst-vest blir fasaden som vender ut mot ankomsten fra fjorden ganske nett og smal, mens den fra fylkesveien danner et meget klart stopp-punkt. Fordi store deler av bygget er løftet over tomten, gir den minimale inngrep i landskapet.

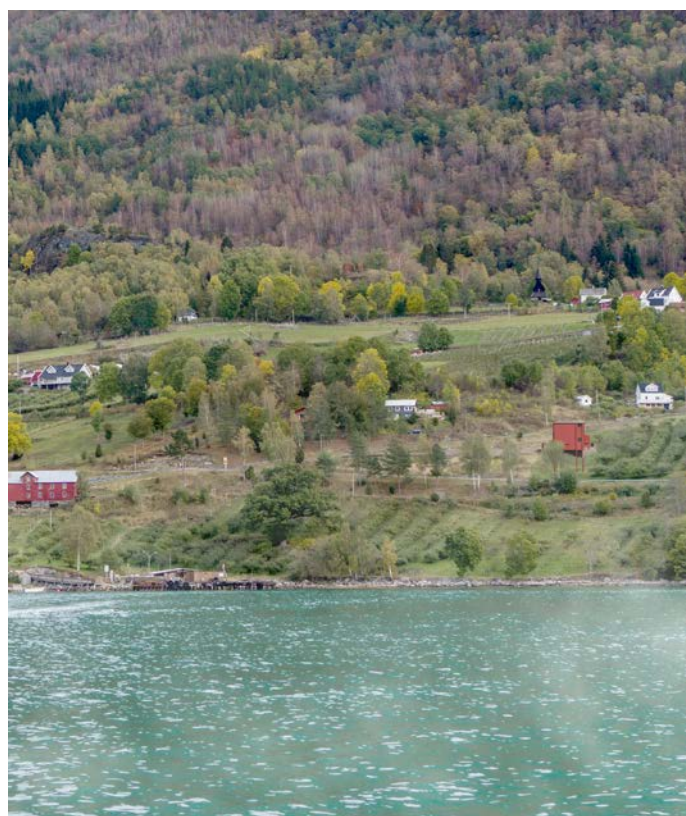
Stavlegje er utformet som en svært langstrakt to-etasjers paviljong som hviler på pæler. Inngangspartiet ligger i første etasje i nord. En rampe går gjennom hele bygget, frem og tilbake i de to etasjene og deretter opp på veien til Urnes. I øst er bygningen delvis bygget inn i terrenget. Slik blir den en del av reisen til stavkirken. Resepsjon, kafe, aktivitetsområder, filmrom, butikk og arbeidsplasser ligger i første etasje, mens utstillingene i sin helhet ligger i andre etasje.

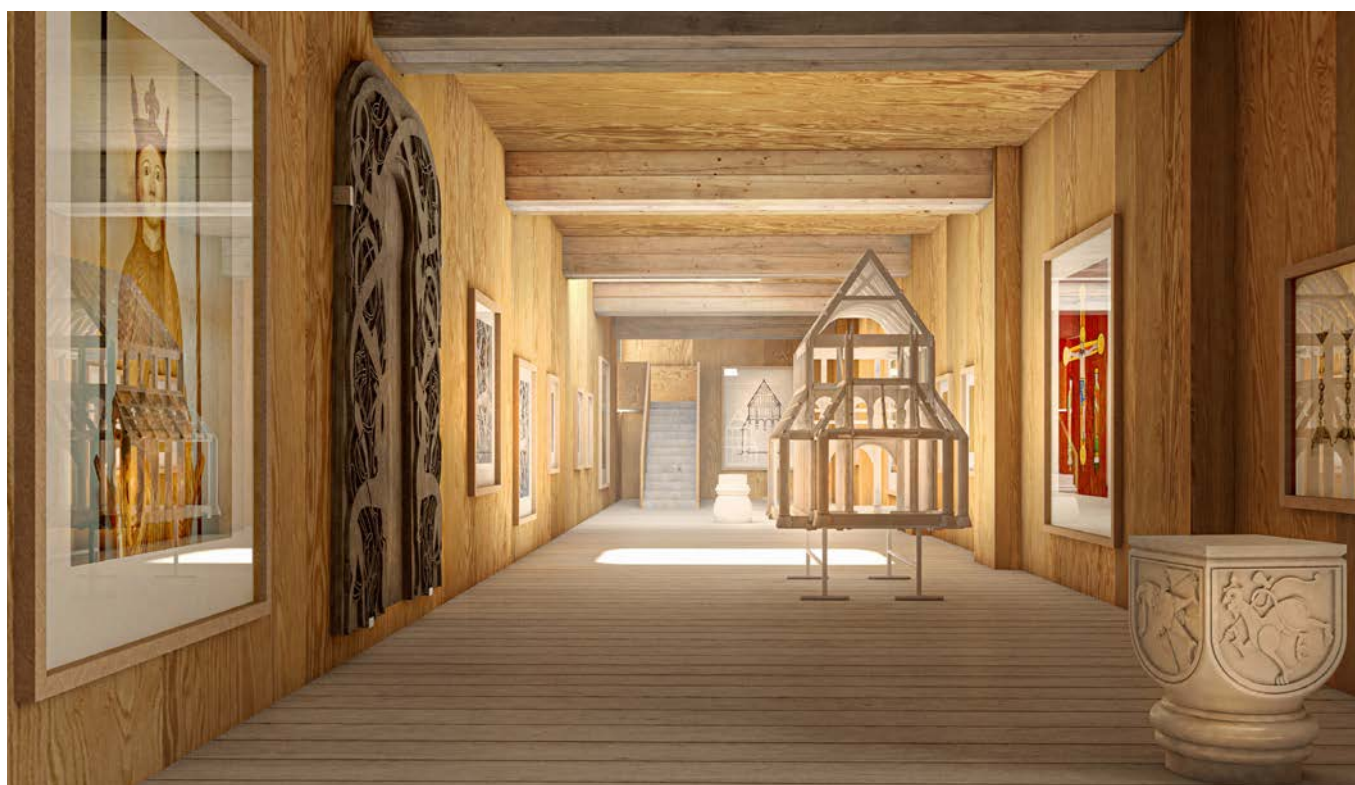

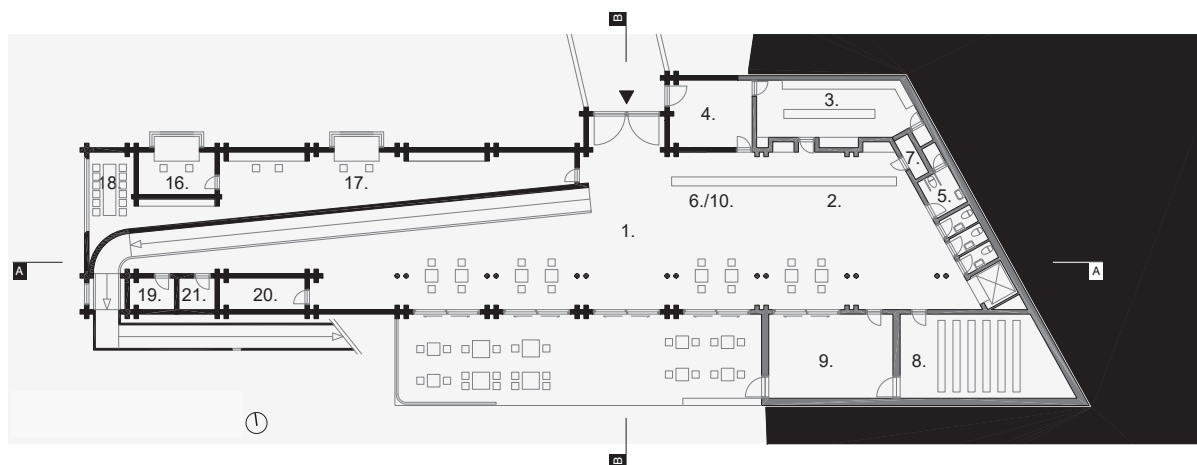
Fordi bygget ligger som en svevende rampe, har den ingen egentlig fysisk kontakt med Urneshagen, med unntak av uteserveringen i sør. Publikum beveger seg gjennom bygningen, men over hagen og det er også begrenset utsyn til Urneshagen. Dette kompenseres i begrenset grad av takhagen med stedegne urter og vekster, og av at det plantes flere trær på de delene av tomten som ikke bebygges, som en videreføring av Urneshagen.

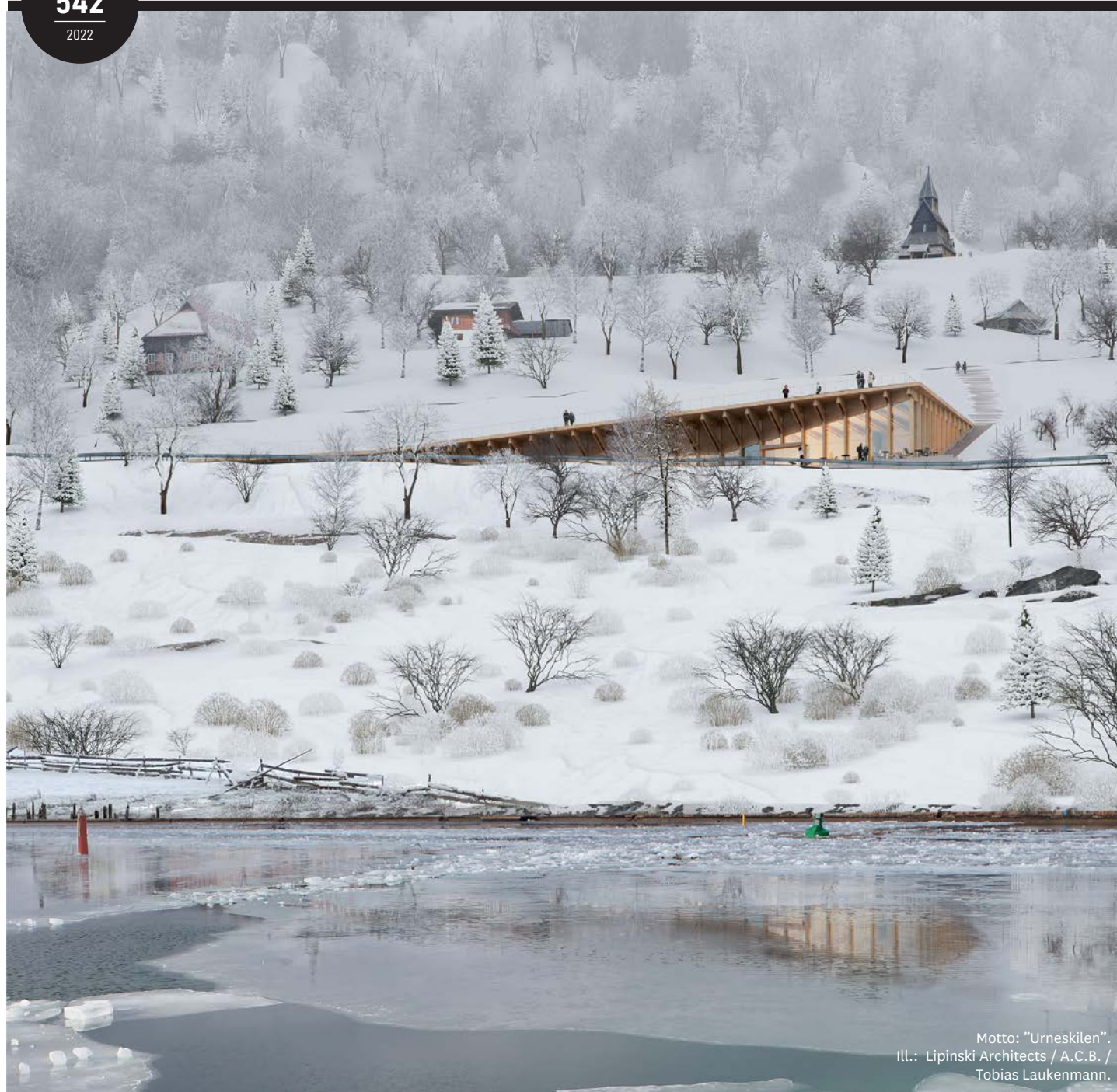
Store deler av bygningen svever over bakken og innebærer dermed lite inngrep i terrenget. Massivtre er gjenbrukbart. Konseptet baserer seg på at tømmerkassen i seg selv vil gi tilstrekkelig isolering i de fleste soner i høysesongen mai-september, supplert med vannbåren gulvvarme. Lafteveggene skal males, som gir vedlikeholdsutgifter som må regnes inn.

Det er noen åpenbare strukturelle utfordringer med konseptet. Bygningen er tenkt laftet, noe som kan være krevende med en svært lang bygningskropp som hviler på pæler. Det kan også være vedlikeholdsutfordringer i fasaden og ekstra kostnader til oppvarming eller etterisolering.

Motto: "Urneskilen".
Ill.: Lipinski Architects / A.C.B. /
Tobias Laukenmann.

Norske arkitekters landsforbund (NAL)

Norske arkitekters landsforbund (NAL) er en fagideell medlemsorganisasjon for over 4300 arkitekter i Norge. Vi arbeider for å fremme god arkitektur og stedsutvikling, og utvikler forbildepjekter innen miljø og bærekraft med våre samarbeidspartnere. Vårt mål er å øke miljøkompetansen og tverrfagligheten blant arkitekter, planleggere og øvrige aktører i byggesektoren.

arkitektur.no

Norske Arkitektkonkurranser (NAK)

Norske Arkitektkonkurranser (NAK) er den eneste publikasjon i sitt slag, der arkitektkonkurransene dokumenteres på en systematisk og profesjonell måte. Her presenteres både vinnerprosjektet og de øvrige premierte, innkjøpte og hedrede utkastene, samt de sentrale deler av juryens kritikk. NAK oppleves av oppdragsgiver som et nyttig redskap i det videre arbeid med gjennomføring av byggesaken, samt at det gir god «markedsføring» for oppdragsgiveren og for prosjektet som skal realiseres.

Norske arkitekters
landsforbund

Josefines gate 34
NO-0351 Oslo

Tlf: 23 33 25 00
nal@arkitektur.no
arkitektur.no